

KAPITOLA PÁTÁ

Paisley

15. Vykonat něčeho důležitého bez tátovy pomoci.

„Hezký den,“ zašeptala jsem na paní u pultu, když jsem jí na kousku papíru podala heslo k wifině.

Vytáhla jsem z kabelky telefon. Will se zatím neozval. Nemohla jsem se dočkat, až ho večer uvidím – další výhoda vlastního bydlení. Nechala jsem mobil na pultě a posbírala zvládnutelnou hromadu knížek. „Půjdu je zařadit,“ oznámila jsem Alici. Odehnala mě s pousmáním, které jí prohloubilo vrásky na tváři. Mohlo jí být kolem osmdesáti, ale pořád pracovala. Knihovna byla její domov a já jí na-prosto rozuměla. Byl tu klid. Tak velký klid, že jsem mohla přemýšlet.

„Právě mi volali – posílají sem několik mladíků kvůli té tvojí zadní místnosti, abychom se dostaly ke dveřím. Přijdou se na to podívat, aby věděli, co budou potřebovat.“

Spadla mi brada. „Vážně? Žádala jsem o to celý léto. Proč teď?“
„Musel se o tom dozvědět někdo hodně důležitý.“ Popleskala mě po ruce. „Nemůžu se dočkat, až bude ten sklad uklizený.“

Někdo hodně důležitý. Táta. Sevřel se mi žaludek, ale přinutila jsem se k úsměvu. „Já taky.“ Naskládala jsem knížky na sebe a zamířila k beletrii. Záměrně jsem postupovala podle pravidel, vyplnila všechna správná lejstra a ani slovem se mu o tom nezmínila. Nechtěla jsem, aby táta mávl kouzelnou hůlkou a bylo hotovo. Dokonce i tady jsem měla na jmenovce Paisley, abych se trochu distancovala od jeho Lee.

Zařadila jsem knížky na police a pak prošla kolem stolů, kde se učili studenti letecké školy. Fort Rucker, sídlo armádního letectva, bylo hodně stresující prostředí. Ti, kdo chtěli létat u armády, museli absolvovat zdejší školu. Holka v koutě vypadala obzvlášť vynervovaně, a tak jsem jí podala sáček Skittles, který jsem měla v kapse. „Cukr vždycky pomůže,“ zašeptala jsem a mrkla na ni.

Vděčně se usmála a já zamířila zpátky k pultu a vyběhla po několika schodech nahoru. „Aha, tady ji máme!“ Alice měla neobvykle pronikavý a přehnaně sladký hlas.

Když jsem zahrnula za roh, zjistila jsem proč, vrazila jsem totiž přímo do důvodu. Naštěstí mě zachytil, protože jakmile jsem se zadívala do těch elektrizujících modrých očí, přitažlivost přestala existovat. „Jaggere?“ *Ale ne, vyhrkla jsem to udýchaně?*

Vykulil na mě oči a pak se usmál. „Paisley?“

Otevřela jsem pusku naprázdno a rychle zamrkala, jak jsem se snažila najít souvislou myšlenku. Musela jsem vypadat jako ryba na suchu. Vynechalo mi srdce a rty se roztráslly. To, jak na mě zapůsobil na Floridě, se mi nezdálo; bylo to skutečné.